

p. Niko Žvokelj

SLOVENIJA GRE NAPREJ

Pred enim letom smo tako vzklikali po vsej Sloveniji in povsod, kjer živijo rojaki. Kajti udeležba Slovencev na svetovnem prvenstvu v nogometu je bila prava pravljica. S skupino razgretih navdušencev smo se podali v melbournski Casino, kjer smo spremljali našo reprezentanco na velikih ekranih. Lepo je bilo gledati navdušenje druge in tretje generacije mladih avstralskih Slovencev. Ob koncu tekme, ki jo je Slovenija izgubila, ni splahnelo navdušenje, le da se je spremenilo v tolaženje in vzpodbujanje. Kljub porazu je bil lep občutek, da končno gledamo Slovensko nogometno reprezentanco na TV sredi Avstralije. Niti ne dva milijona ljudi, pa nastop pred očmi svetovne javnosti. Dogajanje naprej niti ni tako pomembno. Koliko ponosa je bilo čutiti tiste dni. Slovenija pa vendarle ni tako majhna država, da je ne bi opazili.

Z drobnimi koraki Slovenija stopa na svetovno prizorišče. Od odličnih športnikov, kulturnikov, znanstvenikov pa do politikov (ne pozabimo, da je Slovenija že predsedovala Varnostnemu svetu ZN), vsak na svoj način prispeva k razpoznavnosti malega bisera Evrope.

Dvanajst let mineva od razglasitve samostojnosti. Morali smo skozi vse otroške bolezni razvoja demokracije in pravne države. Ali je danes vse v redu? Še zdaleč ne. Drugi narodi so sisteme gradili stoletja. Ne moremo se primerjati z njimi, čeprav je nekaj stvari, ki so boljše od drugih dolgoletnih demokracij. Veliko stvari je še neurejenih za nazaj in sproti, veliko pa se je že spremenilo. Najvažnejše je, da stvari niso več same po sebi razumljive. Volilno telo – narod postaja bolj kritičen. Naivnost ni več odlika ljudi. Napake se plačujejo. Ljudje premagujejo strah, čeravno položaj ni za vse rožnat. Tradicionalno dobre panoge propadajo, nekateri delavci imajo mizerne plače, ni urejen položaj med Cerkvijo in državo, veliki sodni zaostanki, nedokončana

denacionalizacija, privatizacija bank in zavarovalnic še ni izpeljana, poprava krivic preteklosti... Še bi se najbrž našlo kaj. Ne gre zato, da bi iskali napake in pomanjkljivosti, ampak preprosto, da stvari ne bi spregledali.

V zadnjem času sta dva referendumata pokazala željo večine za vstop v EU in NATO. Tudi začetek vojne v Iraku ni mogel ogroziti volje ljudi, da oblikujemo neodvisnost v veliki družini evropskih narodov. Pomislite, prihodnje leto, 1. maja 2000, bo Slovenija enakovredna partnerica med narodi Evrope. Si predstavljate, da boste avstralski potni list pokazali samo enkrat, nato pa prehajali meje po mili volji. Južna meja, kot zunanja meja Evrope, bo res imela strožji režim, vendar se bo v prihodnosti tudi to spremenilo. Podpora NATU je bila nekoliko nižja, ker je bila 'kampanja' zelo močna. Na koncu je zmagal premislek, da je vendarle bolje sedeti z drugimi članicami za mizo in soodločati, kot pa čakati pri vratih, da ti veliki samo sporočijo.

Veliko trdega dela in pogajanj bo potrebno, preden bomo zadihali s polnimi pljuči. V naših glavah mora izginiti neprestani kompleks ogroženosti in servilnosti (beri: hlapčevstva), da ne bi zapravili neodvisnosti in samostojnosti. Potrebujemo dobre politike, prodorne gospodarstvenike in ponosne Slovence. Evropa mora biti skupni projekt vseh, ne pa novo prerivanje v vrsti za dobro plačane službe v Bruslju.

Dragi rojaki, zato vam ob dnevu državnosti čestitam in želim, da bi domovina ostala za vas, kar mora biti – dom. Kraj, kamor se človek vrača in ve, da bo sprejet in dobrodošel, kjer bosta doma prijateljstvo in ljubezen, razumevanje in odpuščanje, sprava in ponos. Veljajo naj besede velikega Cankarja: »Tod žive veseli ljudje...«

JEZUS ŽIVI JESUS LIVES

je sporočilo velike noči,
ki ga moramo kristjani
ponesti po vsem svetu,
v vsakem času, v
vsakem kraju.

JEZUS ŽIVI je nekdo napisal na zid v Ljubljani. Na samo letošnjo veliko noč, 20. aprila 2003, je pilot letala izpisal na nebu nad našo cerkvijo in Baragovim domom ob 12.45 popoldne sporočilo velike noči: JESUS LIVES. Pozneje smo lahko na popolnoma jasnem, modrem nebu nad Kew brali še JESUS SAVES, JESUS LOVES YOU! Jezus rešuje, Jezus te ljubi!

DVANAJST LET SLOVENSKE DRŽAVE

25. junija se bodo Slovenci v domovini, kakor tudi mi slovenski rojaki razkropljeni po svetu, spomnili enega od najpomembnejših dogodkov v zgodovini našega naroda, ko se je pred dvanajstimi leti razglasila prva samostojna demokratična slovenska država. Ta pomemben dan bo obeležen s številnimi svečanimi proslavami, državnimi sprejemi, kulturnimi prireditvami, itn. Tudi avstralski Slovenci bomo, kot doslej vsako leto, pri svojih društvih in klubih proslavljali in se spominjali tega sicer kritičnega obdobja, kajti tudi mi smo kanček te slovenske zgodovine.

Pretekli sta skorajda že dve leti drugega desetletja, kar je še vedno zelo kratka doba za novonastalo državo, pa vendar lahko s ponosom govorimo o njenih uspehih in dosežkih. Uresničile so se nam skorajda vse tisočletne sanje. Imeli smo prve demokratične volitve, plebiscit leta 1990 in razglasitev samostojne slovenske države v slovenski skupščini leta 1991. Sledila so mednarodna priznanja naše države, najprej s strani evropskih držav, nato ZN in drugih. Tudi Avstralije, ki je bila prva prekomorska država, ki je priznala Slovenijo, po zaslugi slovenske skupnosti – predvsem ASK. Vključitev Slovenije v skorajda vse pomembne mednarodne organizacije. Ostala je v glavnem še samo ena želja, da se čim prej priključimo Evropi, kamor pravzaprav spadamo. Slovenija, oziroma vse zaporedne slovenske vlade, so se zavedale velikih izzivov, kot demokratizacija države, denacionalizacija podržavljenih premoženj, prehod v tržno gospodarstvo, uskladitev zakonodaje z evropsko, težave z brezposelnostjo. Kljub pomankanju državitvorne tradicije je Sloveniji vse to v glavnem uspelo, v relativno kratkem času. Slovenija je tako postala kar dobro pripravljena za vstop v družbo evropskih in transatlantskih držav. Mednarodni ugled si je še posebej pridobila na področju gospodarstva. Dosegla je bruto domači proizvod (GDP) 12,000 EUROV ali 74% evropskega

povpečja – najvišji izmed držav kandidatka za EU. Gospodarska rast je dosegla dostojnih 3.3%. Slovenija skupaj z Madžarsko sodi po oceni mednarodne bonitetne hiše Dun & Bradstreet na prvo mesto po ratingu v regiji. Nezaposlenost po lestvici ILO je 6.4%, kar se skorajda da primerjati z avstralsko.

Obdobje zadnjih nekaj mesecev je bilo za Slovenijo izrednega pomembno – polno zgodovinskih dogodkov. Prejeli smo povabila za EU in zvezo NATO. Marca meseca smo imeli referendum, čigar rezultat (90% za EU in 66% za NATO) je bil dokaj prepričljiv. Bil je to dokaz, da Slovenci vedo, kaj in kam hočejo in to v kljub izjavam nasprotnikov teh integracij, da bomo z vstopom v EU in zvezo NATO izgubili suverenost, kulturno in jezikovno identiteto. Slovenija in ostale države kandidatke so 16. aprila v Atenah podpisale pristopno pogodbo za EU. Od 8. maja pa v evropskem parlamentu že aktivno sodeluje sedem slovenskih parlamentarcev. Ameriški kongres je pa na isti dan, 8. maja, ratificiral naše članstvo v NATO. S tem so formalnosti praktično pri kraju. Čakamo še samo na tisti prvi maj prihodnje leto, ko bomo postali polnopravni člani te ugledne družbe enakopravnih držav.

EU in zveza NATO sta za Slovenijo jamstvo za mir, varnost države in prosperiteto njenih državljanov. Sta jamstvo, da se bodo uveljavljala načela demokracije in pravne države ter zaščitile človekovih pravic.

Vsem bralcem Misli in rojakom širom Avstralije moje čestitke za državni praznik!

Fredi Brežnik

častni generalni konzul RS v Avstraliji

Beseda, kamen, les

**Pesnik nisem
ne kipar;
vendar klesar,
rezbar, pisar.**

**LJENKO URBANČIČ (na fotografiji z ženo Beverley)
je letos izdal knjigo z naslovom ŠE NEKAJ IVERJA.
Od tam ponatiskujemo to njegovo razmišljanje
(stran 28-29).**

Ne štejem se za pesnika. V svoje sem do nedavnega imel le dve pesmi. Obe sta bili spočeti iz nemočnice. Prva je nastala v oktobru 1943, ko smo ustvarjali Domobranstvo, slovensko narodno vojsko. Vojska – pa brez ene same lastne pesmi. Kaj vruga čakajo naši pesniki in skladatelji. Nekaj silnega me je zagrabilo pri srcu in in čez noč so privreli v štirih kiticah »legionarji, domobranci« ter zapeli, »da svojo zemljo ljubimo«. Ko je bil predor prevrtan, so se skozenj kaj kmalu vlile še druge in lepe domobranske pesmi.

Politični emigraciji so od doma dolga leta ponujali spravo. Njihovo spravo. Takrat so tudi pod Južnim križem viseli svinčeno – sivi oblaki. Režim je uspešno ustvarjal sloves boljševeku Titu kot prijatelju svobodnega sveta, človeku, ki se je drznil postaviti po robu drugemu, veliko bolj imenitnemu boljševeku, Stalinu. Zato ni bil čudež, da so tudi kakšnemu domobrancu klecnila kolena. Kot denimo tistemu na pogrebni sedmini, ki je izvil iz sebe: »Tudi mi smo pobijali!«

»Človek božji, govori v svojem imenu,« sem mu odvrnil. »Koder sem hodil jaz in moji soborci, ni bilo pobijanja.«

Mož je pobegnul iz morišča in verjamem, da ni nikoli ubil nasprotnika izven boja. Kaj ga je nagnalo, da se je sedaj skesano trkal po prsih? Je bila prisila v takšni ali drugačni obliki?

Leta 1975, ko smo pripravljali Slovenski obzornik v Avstraliji, sem se obrnil na pesnika, da

izrazi naše misli o spravi. Ko je mož to kmalu storil, me je temeljito razočaral, zakaj pesem ni bila sprava, temveč le molitev za odpuščanje. Ni si upal omeniti vsiljenega simbola peterokrake niti tisoče zamolčanih grobov. Njegovo spravo sem zavrnil in kaj hitro napisal svojo, v kateri sem odklonil režimsko »med ječarjem in jetnikom, umirajočim in krvnikom.«

Često v življenju ne gre in ne gre brez jeze, tem bolj, če je svete prirode.

Peščenec v Modrih gorah je včasih siv, redko rdečkast, često pa medene barve. Skozi leta počrni, vendar se pusti okopati z vodo in krtačo. Bogomilo in Črtomira sem izklesal iz dve in polmetrske skale, na zaželjeno mesto pa smo posadili težek par s strojem.

Še sam zelenooki domobranec iz Hiengovega literarnega krožka v Gradišču, Jaka Savinšek, ki je bil kipar kot se spodobi, bi se ga mogoče razveselil; zelo zmerno, se razume.

Jokajočo mater sem upodobil iz rdečega evkalipta. Neizprosno avstralsko sonce ji je prav kmalu izpilo življenja polno rdečino in jo odelo v častitljivo sivino.

K ukvarjanju s podobarstvom v kamnu in lesu pa me ni nagnala jeza, temveč se mi je ponudila in me silovito pritegnila božanska tvarina sama. Ostalo sta opravila dleto in kladivo – jek jek jek.

p. Valerijan Jenko OFM, OAM
p. Filip Rupnik OFM
ST. RAPHAEL SLOVENIAN MISSION
313 Merrylands Rd., Merrylands NSW 2160
PO Box 280, MERRYLANDS, NSW 2160
Tel.: (02) 9637 7147 in (02) 9682 5478
Mobile: 0419 236 783 Fax: (02) 9682 7692
E-mail: rafael@zeta.org.au
valerian@pacific.net.au ** filipr@pacific.net.au

SV. RAFAEL SYDNEY

ZADNJE MESECE je bilo po vseh verskih in kulturnih središčih zelo živo, ve povedati slikovni material, ki je pred nami pri posameznih člankih.

Srečanje bolnikov, 20.marca, dan po koncertu upokojencev v Darling Harborju, je bilo hvalevredno delo naše molitvene skupine. Tudi za romanje k Mariji Schoenstattski – Mulgoa, 8. aprila, so ti poskrbeli.

Zadnjega marca smo se zbrali slovenski pastoralni delavci v Avstraliji pri sv Rafaelu v Merrylandsu. Razgovarjali smo se o skrbeh in delih, tudi o načrtih našega delovanja. Pregledali smo račune, ki so skrb naših središč, žegnanje ob prazniku zavetnika sv. Rafaela (letos bo to 28. septembra), mladinski oziroma slovenski koncert, ki bo pri sv. Rafaelu 4. oktobra in skupna maša udeležencev na koncertu v nedeljo. Tudi o nadomeščanju bratov, ki bodo v tem letu šli na zasluženi dopust, smo se pogovarjali. Letos bosta šla v domovino za par mesecev brata iz Kew in Adelaide.

Prvi je odpotoval p. Ciril na slavje staršev (mamina 80-letnica, zlati jubilej njegovih staršev v

Romarji pri Mariji Schoenstattski.

februarju in njegova 50-letnica na Miklavžev večer, ter 30-letnica mature).

Pastoralni obiski na naših podružnicah v tednih po prazniku Vstajenja, so tudi naša posebna skrb in veselje. Poleg rednih obiskov v Figtreeju, Canberri, Newcastleu, so bila tudi praznična

Priprava "Rafaela" za pošto.

srečanja: v Wollongongu in v Canberri na samo veliko noč; na Zlati obali, Surfers Paradise, Brisbanu in okolici, Sončni obali v lepi Marijini cerkvi v Buderim.

Na praznik Anzac Day smo imeli na Triglavu molitve za pokojne v Gallipoliju in v drugih vojnah do današnjih dni v parku pri Cankarjevem spomeniku v angleškem jeziku in v slovenščini in predstavnik anglikanske verske skupnosti. Precej se nas je zbralo, da smo z molitvijo, pesmijo in navzočnostjo popestrili spomin, če tudi je kazalo, da nam vreme ne bo naklonjeno. Sledila je večerja za vse. Že naslednji dan, v soboto 26. aprila me je prijatelj Renzo Trinco odpeljal na letališče, ker sem šel na redno pastoralno delo na Zlato obalo in

Utrip s srečanja bolnih in starejših v Merrylandsu.

QLD – Kraljičino deželo. Na letališču v Coo loongatti me je sprejel g. Marijan Polak in me odpeljal na svoj dom ob morju, kjer je bila kar kmalu večerja, ki jo je pripravila gospodinja Jožica. Zaradi pomanjkanja časa in daljave ni bilo mogoče ustreči

zjutraj. Tako bo mogoče iti na obisk in še pogledati lepote in zanimivosti kraja. Še isti večer smo imeli sveto mašo v župnijski cerkvi Srca Jezusovega v Surfers Paradise.

Po maši smo se nekateri odločili, da bomo obiskali bolnico Pavlo Žohar. Obiska, posebej najodličnejšega gosta - Jezusa, je bila vesela v zavesti, da je On najboljši zdravnik in tudi sam zdravilo. Po vrnitvi in počitku, smo se zjutraj odpravili v Cornubio, kjer se nas je kar veliko zbralo kljub hudim nalivom. Dvorana Planinka je bila lepo okrašena za bogoslužje.

Pater Filip s Čehovimi in Vahovimi.

Na povabilo p. Cirila, je odpotoval p. Filip v Kew - Melbourne kar za dva meseca... Dopustnika bo pričakal p. Valerijan, ki bo kmalu po vrnitvi domov, šel za nekaj časa v Južno Avstralijo (SA) – v Adelaide, ker bo p. Janez odšel na dopust.

p. Filip

gospe Albini Vah in iti na obisk k dosedanjim dobrotnikom in prevoznikom v Nerang. Hvala Bogu, da so gostitelji Polakovi izrazili željo, da bi prišel prihodnjič že v petek popoldne ali pa vsaj v soboto

PO ŠTIRI IN POL URNI vožnji z avionom sem v soboto, 3. maja 2003, prispel v Perth, WA. Na letališču sta me pričakala g. Silvo Bezgovšek in soproga Nina. Nato smo se odpeljali v Osborne Park k gostoljubni družini Slavka in Anice Tomšič, kjer sem stanoval ves teden, vključno dve nedelji, ki sta določeni za slovensko službo božjo za rojake v Perthu. Naj omenim, da sta Slavko in Anica Tomšič prijazna gostitelja slovenskega duhovnika vsakokrat, kadar se mudi v Perthu. Gostila sta tudi vse slovenske goste - med njimi tudi škofo, ki so bili tu na dušnopastirskem obisku.

V nedeljo, 4. maja, je gospa Anica Tomšič povabila na kosilo krajevnega župnika g. Michaela Gatt, ki nam vedno dobre volje odstopi cerkev za našo službo božjo obe nedelji. Po kosilu smo se takoj odpravili v cerkev sv.

Živa Cerkev na Planinki.

Romarsko kosilo v New Norcia WA ob lanskem obisku mariborskega škofa dr. Franca Krambergerja in provinciala p. Staneta. V ospredju je Slavko Tomšič.

Kierana, kjer so nas že čakali rojaki. Tudi organistinja Millie Stockbauer je bila že za orglami in tudi pevci ob njej. Pri maši je bilo navzočih 40 rojakov. Po maši sem se z vsemi srečal pred cerkvijo. Za naslednjo nedeljo sem jih zopet povabil in naročil tistim, ki fotografirajo, naj prinesejo fotoaparate za fotografiranje tukajšnje skupine za prihodnjo objavo v Mislih. Teden med obema nedeljama je bil določen za obisk bolnikov. Slavko Tomšič, Anica Kočar, Marija Stocbauer in Ferdo Pestotnik so se ponudili, da me peljejo k bolnikom in se jim na tem mestu iskreno zahvaljujem. Tako je teden kar hitro minil in treba je bilo dati slovo tukajšnjim rojakom in se podati na vzhod. Spotoma sem se ustavil za dva dni v Melbournu, kamor me je povabil p. Ciril pred obiskom svojih staršev in sobratov v domovini.

p. Valerijan

Kratek čas med izdajo prejšnje in pripravo zdajšnje številke »Misli« pri sv. Rafaelu ni prinesel kakšnih velikih dogajanj. Koledar pa se je kljub vsemu obrnil na mesec maj. To je Marijin mesec, ki nam vedno postreže s kakšnim zanimivim šmarničnim branjem. Tisti pa, ki skrbijo za lepo urejeno in okrašeno cerkev, se vedno ta čas potrudijo in polepšajo, še posebej lesen relief Marije Pomagaj, ki visi ob križu. Ob začetku meseca, pa je na prvo nedeljo moški zbor ob koncu maše dodal k lepemu mašnemu petju še pete litanije Matere Božje, ki smo jih zaključili z blagoslovom z

Najsvetejšim. V tem času, kot je bilo že omenjeno, poteka v Perthu (WA) vsakoletno dušno-pastirstvo za rojake na tem delu Avstralije. Letos je tja odpotoval p. Valerijan, ki bo poleg dveh nedeljski maš namenil svoj čas za obisk, pogovor in zakramente namenil bolnikom in onemoglim, ki jih je v naši skupnosti vedno več. Zato za obiskovanje bolnikov niso le duhovniki, temveč tudi vsak izmed nas, ki čuti, da ga nekdo potrebuje v boleznih in osamljenosti. Prav v ta namen, da se bolniki in upokojenci družijo, so skupna srečanja s kosilom, kot je bilo v četrtek, 15. maja 2003.

Kot je že v praksi, se vsaka naša tržnica v Merrylandsu konča z dobrim izkupičkom. Ob tej se je nabralo še precej več darov, kot ponavadi, zato se moramo ob tej priložnosti kar takoj zahvaliti vsem darovalcem, ki tako omogočite našim »trgovkam«, da lahko »glijajo« za štantom. Nekatere so prav nadarjene za prodajanje. Hvala seveda tudi kupcem.

Materinski dan je bil letos na nedeljo duhovnih poklicev. Materam smo se zahvalili po maši v dvorani s šopkom rož in požirkom »kratkega«, programom otrok Slomškove šole in piknikom.

Romanje v Penrose Park – Za tokratno romanje se je prijavilo rekordno število romarjev, zato smo morali predvideni avtobus (14 sedežev) »raztegniti« kar na 20 sedežev. Upamo na lepo vreme in prijetno vzdušje.

V pričakovanju prijetnih dogodkov v naslednjih dnevih se iz Merrylandsa poslavljamo

Zbrani pri odpošiljanju "Rafaela".

in hkrati zagotavljamo podrobne opise v naslednji številki »Misli«. Urednikoma »Misli« pa želimo srečno pot, prijeten dopust in čimprejšen povratek nazaj.

SPORED PO PODRUŽNICAH

Wollongong – Figtree

5.00 pop. – redna služba božja je vsako 2. in 4. nedeljo v mesecu. Če je sprememba, je objavljena v nedeljo ob 8.00 zj (Sydney 1386 kHz AM), in na vaši lokalni postaji VOX 106.9 MHz FM od 10.00 do 11.00 dop vsako nedeljo

Canberra - Garran

18. maj – 5. velikonočna nedelja: 6.00 zv. – redna služba božja

15. junij – SVETA TROJICA: 6.00 zv. – redna služba božja

20. julij – 16. navadna nedelja: 6.00 zv. – redna služba božja

17. avgust – 20. navadna nedelja: 6.00 zv. – redna služba božja

Ta služba božja je v cerkvi sv. Petra in Pavla – Transfiguration Parish North Woden, Wisdom st. Garran, ACT vsako 3. nedeljo v mesecu. Obvestite se med seboj in pridite.

Ta služba božja je za VAS.

Newcastle - Hamilton

29. junij – Sv. Peter in Pavel: 6:00 zv. – redna služba božja

Redna služba božja je v stolnici Srca Jezusovega, Hamilton (Newcastle). Po maši

srečanje v dvorani. Nadalnje nedelje je slovenska sv. maša pri vas: 31. avgusta, 30. novembra in 28. decembra 2003.

Gold Coast (Zlata obala), QLD

16. avgust – sobota po Velikem Šmarnu: 7.30 zv. – slovesna sv. maša, cerkev Srca Jezusovega, Fairway Dr., Clear Island Waters, QLD. Lepo vabljeni!

Cornubia »Planinka«, QLD

17. avgust, nedelja – 20. navadna nedelja: 10.30 dop. – slovesna sv. maša, sledi običajni piknik.

Sunshine Coast (Sončna Obala) Buderim, QLD

Pri vas bo slovenska služba božja na isto nedeljo kot na »Planinki«, 17. avgusta. Sveta maša bo ob 5.00 popoldne v cerkvi Matere Božje (St. Mary's) Buderim, QLD (v isti cerkvi kot zadnjič). Pridite vsi od blizu in daleč.

O tem obvestite tudi tiste, ki ne bodo brali tega in ne slišali radijskega obvestila.

Lepo vabljeni!

Uroš Ergaver

LJUDMILA BOŽIČ se iskreno zahvaljuje za izraze sožalja, za molitve in cvetje ob izgubi sina Hermana Zaidesa. Hvala pevskega zboru iz Figtree za petje pri pogrebni maši v Dapto, obema patroma iz Sydneya za somaševanje in spremstvo na pokojnikovi zadnji poti na Lakeside pokopališče. Bog povrni vsem!

Ljudmila Božič, Dapto NSW

Vi ste luč

Mati Terezija, sestra v sariju, oblačilu revnih indijskih žena, je nekega dne šla na obisk med uboge v predmestju melbourn. Pretreslo jo je, ko je videla bivališče človeka med škatlami iz lepenke in pločevine.

Rekla mu je: »Daj da počistim tvoje bivališče in ti popravim ležišče.« Ubožec je odklonil: »Je že dobro tako!« Ona pa je vztrajala: »Še boljše pa bo, če mi boš pustil nekoliko urediti.« Med pospravljanjem je v kotu opazila veliko svetilko, pokrito s prahom. Že dolgo je ni nihče vzel v roke. »Kako lepa svetilka! Ali je nisi nikoli prižgal?« Le komu bi jo mogel prižgati?« Je vzdihnil starec. »Že leta ni nihče prišel k meni. Ni je bilo treba prižgati.« »Ali bi prižgal luč, če bi ti poslala naše sestre?« je vprašala Mati Terezija.

»Seveda bi jo.« Poslala mu je svoje sestre in življenje tega nezaupljivega moža se je spremenilo. Dve leti pozneje je sestram, ki so mu stregle, naročil: »Povejte moji prijateljici, da luč, ki jo je prižgala v mojem življenju, še gori.

Jezus je prinesel pravo luč: luč življenja. Naroča nam, naj jo s svojo dobroto posredujemo drugim. »Tako naj sveti vaša luč ljudem, da bodo videli vaša dobra dela in slavili vašega Očeta, ki je v nebesih.«